

15 Temmuz'dan sonra FETÖ yöntemlerini uyguladık

17 Kasım Salı 2020 18:47

Eski AKP Diyarbakır Milletvekili Mehmet İhsan Arslan, çok çarpıcı açıklamalarda bulundu.

AKP'nin kurucularında olan eski AKP Diyarbakır Milletvekili Mehmet İhsan Arslan, BBC Türkçe'den Ece Göksedef'e çok çarpıcı açıklamalarda bulundu. Mehmet İhsan Arslan'ın oğlu Mücahit (Ali İhsan) Arslan da AKP'nin kurucuları arasında yer alıyor ve iki dönem AKP'de milletvekili yaptı.

"BİZİM HATAMIZ YÜZÜNDEN PKK ULUSLAR ARASI BOYUT KAZANDI"

AKP'nin başlattığı ve sonlandırdığı "Kürt Açılımı"na ilişkin dikkat çeken açıklamalarda bulunan Mehmet İhsan Arslan, AKP'nin yaptığı hatalardan da söz etti. "Eğer biz kendi içimizde bu sorunu çözemezsek dışarıdan büyük devletler müdahale ederler. PKK'nın ve örgütün bu manada bizim dönemimizde bazı yanlışlarımızdan dolayı çok fazla uluslararası boyut kazandığını, çok fazla büyük ülkelerin istihbarat ve siyasi kadrolarının bütününe girdiğini söylüyorum" diyerek AKP'yi eleştiren Mehmet İhsan Arslan, HDP'li belediyelere yapılan kayyum atamalarını da sert dille eleştirerek, "halkın oyunu yok sayarak kayyum atıyorsanız ben bunu doğru bulmuyorum. Tarih de bunu not edecek" dedi.

AKP'Lİ ARSLAN: YARGIDA FETÖ YÖNTEMLERİNİ KULLANDIK

AKP'nin Suriye'de de büyük yanlışlar yaptığını ve Suriye Devlet Başkanı Esad'a hatalı davrandığını belirten Mehmet İhsan

Arslan, "Suriye'yi iyi yönetebilseydik, Esad bize 'ağabey' diyordu. Bizim mahallemiz gibiydi. Yüzyıldır bir demokrasi olamadık, adamdan bir sene içinde demokratikleşmesini istedik. Ona muhalif olan radikal İslamcı grupların bir anda çevreden merkeze gelip oturmasını, Esad'ın buradan gitmesini bekledik. Bu işin tabiatına uygun değil" şeklinde konuştu.

Özeleştirilerine devam eden Mehmet İhsan Arslan, "**15 Temmuz kimyamızı bozdu bizim**" dedi ve ekledi:

"Sonra FETÖ'nün vesayeti gündeme gelmeye başladı. Biz bunu fark ettiğimizde irkildik. Ondan sonra da tabii kıyamet koptu. O güne kadar hukuk içinde kalmaya azami dikkat gösteriyorken 15 Temmuz'dan sonra doğrusu panikledik ve olayın vahameti karşısında ancak yargıyı kullanarak başarılı olabileceğimiz kanaatine vardık.

Onların yargıyı kullanırken kullandığı bütün taktikleri, araçları, biz kullanmaya başladık, can havliyle."

ARSLAN: BU BİR İTİRAFTIR

Konuşmasının devamında ekonomik kötü gidişata ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın son dönemde sık sık "hukuk reformuna" atıf yapmasını değerlendiren AKP'li Arslan, "Bugün eğer bir hukuk lazım diyor isek, ekonomide reform lazım yapmamız lazım diyorsak, zımnen bugüne kadarki politikalarımızda sıkıntı olduğunu kabul ediyoruz demektir. Bu bir itirafıdır. Hata yapan birilerinin bu hatayı düzeltip doğru olanı yapmaya çalışması zor oluyor biraz" şeklinde konuştu.

"Başkanlık sisteminin bizde iyi sonuçlar vermediği kabul ediliyor, ben de katılıyorum" diyerek Başkanlık sistemini de eleştiren AKP'li Mehmet İhsan Arslan, şöyle konuştu:

"Ben basit tedbirlerle yola devam edilemeyeceğini düşünüyorum. Çok ciddi radikal kararlar alınması gerekiyor ve bu zordur. Uzun zamandır bu şekilde yönetimi tercih etmiş, kadroları buna göre yönlendirmiş bir iradenin kısa bir zamanda bütün bu kararlarını geri çekmesi kolay değil. Şimdiye kadar mahkemelere, ekonomiye, medyaya müdahale etmişizdir. Bir gün sabah kalkıp 'Medya, siz istediğiniz gibi yazın,' ondan sonra hakimlere 'Kaçmıyorsa tutuklamayın kardeşim zaten cezaevlerinde yer yok' diyemiyorsunuz."

Son olarak Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın istifasını değerlendiren AKP'li Arslan, "İslam tarihinde meşhur dört halifemiz var. İslam'ın en güzel uygulandığı dönem olarak bakıyor Ehli Sünnet. Ve Hazreti Osman halife olarak Hazreti Muhammed'in kızını da almış, böyle bir boyutu da var. Buna rağmen onun akrabalarını idareye almasını eleştiririz. 1500 yıl üzerinden geçtiği halde akrabalarına iktidarda görevler vermesini, ehliyet ve liyakat yerine akrabalık bağına öne çıkarmasını eleştiririz biz. Dolayısıyla ben bugün de yarın da iktidara gelen liderlerin aile bireylerini iktidara ortak etmelerini doğru bulmuyorum."

İşte o röportaj:

"Türkiye'nin muhafazakar siyaset yolculuğunu kendi hikayeniz üzerinden anlatıyorsunuz kitapta. İslamcılık meselesi ülkede dün neredeydi bugün nerede? AKP'li yıllar nasıl etkiledi bu damarı sizce?"

AK Parti öncesi, Millî Görüş'ün siyasette var olduğu dönemde biz ütopyayı yaşıyorduk. Ama o radikal duruşla hayatın gerçekleri ile mutabakatın çok zor olduğunu görenlerimiz oldu. Bu gerçeği gören bir ekip, daha sonra yenilikçi olarak adlandırılan bir grup, AK Parti olarak siyaset sahnesine çıktı.

Evet Türkiye'de solcu arkadaşlarımızın ütopyaları vardı, ülkücü arkadaşların kızıl elması vardı, bizim de İslamı yaşadığımız toplumda hakim kılma, tırnak içinde şeriat devleti kurma gibi bir idealimiz vardı. Bunu nasıl hayata geçireceğimiz konusunda büyük tecrübe edindik. Ne kadarını yapabiliriz ne kadarını yapamayacağımızı anlamış olduk.

İHSAN ARSLAN / AKLIMDA KALAN

AK Parti'nin ilk yıllarında, Erdoğan evinde kendisini zaman zaman ziyaret ediyordu.

Kitabınızda "AK Parti'nin bir milliyetçi bagajı yoktu, elinde Kürt kanı yoktu" demişsiniz. AKP'nin "İslamın kuşatıcılığıyla"

Kürtlere yaklaştığını söylemişsiniz. Abdullah Öcalan da 21 Mart 2013'teki mektubunda "1000 yıla yakın süredir İslam bayrağı altında ortak yaşam sürdürüldüğünü" söylemişti. Sizce bu dini yaklaşımdan bağımsız, tamamen liberal, hak, hukuk ve özgürlükler çerçevesinde çözülebilir mi sorun?

Bence muhafazakarlığımızın artık ciddi bir bagajı, birikimi oluştu. Bu bagaj siyaseten bizi tamamen devletçi bir pozisyona taşıdı.

Biz ülkede sistemin kendisi olduk. İlkeleri doğrusu bir kenara attık. Bizi gelecek seçimlerde hangi kesimler iktidara taşıyacak ve iktidarda kalmamızı sağlayacaksa, onlarla iş tutmayı tercih ettik.

Kürtlerin oylarına ihtiyacımız olduğu dönemde biz onların taleplerini masada tutmaya devam ettik.

Sonradan bunun bizi tehlikeli sahillere götüreceğini fark ettiğimizde de bu kez başka çevrelerin desteğiyle siyaset yapmaya ve iktidarımızı sürdürmeye karar verdik. Şu an da MHP'yle olan ittifakımız da böyle bir sürecin son aşamasıdır.

Dolmabahçe sürecinden bahsediyorsunuz kitapta, çözüm sürecinin geldiği son nokta. Bundan bir ay sonra Erdoğan'ın tavır değiştirdiğini görüyoruz. Birkaç ay içerisinde de çözüm süreci dağılıyor. Sizin söylediklerinizden de yola çıkarak, HDP'den başkanlık konusunda bir destek alınamayacağını gördü AKP ve bu sebeple milliyetçi tabanın desteğini mi almaya çalıştı?

O tavır değişikliğinin nedenini tarih çok önemli bir şey olarak not edecek.

Benim tespitim şu: Kürt sorununun tanımı ile alakalı. Genellikle Ankara'dan Kürt sorunu uzun geçmişte geri kalmışlık sorunu olarak tanımlanıyordu. Mücadele arttıkça, şiddet arttıkça, kültürel haklar olarak tanımlandı.

Ne zaman ki devlet olayı kültürel hak mücadelesi olarak tanımlandı ve o bağlamda bazı değişimler yapmaya kalkıştı; o dönemde HDP tarafında konu artık kültürel hak talebinden çıkmış, siyasal haklar ve etnik mücadeleye bürünmüştü.

Bizim zamanımızda var olmayan bir parti sonuçta 6-7 milyon aktif üyesi olan bir siyasi harekete dönüştü. Bizim zamanımızda bu kadar dış bağlantısı ve işbirliği olmayan bir terör örgütü bir kere Amerika'dan, Suriye'den, İsrail'den, Bağdat'tan, Tahran'dan, Rusya'dan destek alabilir duruma geldi. Uluslararası bir güç haline döndü.

Hareketi doğru tanımadığımız için doğru reçete veremedik.

Dolmabahçe'ye sorunu çözelim niyetiyle gidildi ama ondan sonraki adımların tamamen siyasi bir hüviyet kazanacağı fark edildi bence. O yüzden "aman ha, bu bizi yakar" dediler. Bence biz bunu devletin bekası, vatanın bütünlüğü adına o oyundan vazgeçtik diye ben tanımlıyorum. Çünkü bu ciddi bir ilk adım olacaktı. Konunun siyaseten tanımlanması ve siyasi müzakerelere konu olması hadisesiydi.

Ama bu sorunun çözümü için bir noktada buraya gelineceği, gelmesi gerektiği de hep biliniyordu, belliydi. Kürt Sorunu'nu çözmeye kararlılığı konusunda samimi miydi hükümet? Bu noktaya gelmeye hazır mıydı gerçekten?

Ama bu sorunun çözümü için bir noktada buraya gelineceği, gelmesi gerektiği de hep biliniyordu, belliydi. Kürt Sorunu'nu çözmeye kararlılığı konusunda samimi miydi hükümet? Bu noktaya gelmeye hazır mıydı gerçekten?

Olayı sadece sosyal bir olay olarak tanımlarsanız evet, bu tanıma göre sorunu çözmeye çabasıydı hükümet. Bunda samimiydi çünkü bu sorunun çözülmesini istiyordu.

Ama eğer siz olaya Türkiye'de ve komşu ülkelerde nüfusu 40-50 milyonlara varan, ağırlığı da Türkiye'de olan bir etnik varlığın siyasi taleplerini içeren bir sorun olarak görüyorsanız, devlet onu çözmeye niyet etmedi. Edemedi, edemiyor da.

Türkiye'de hiçbir güç, hiçbir parti Türkiye'yi siyaseten parçalayacak, bölecek hiçbir harekete izin veremez.

Diyebilirsiniz ki; o zaman bu nasıl çözülecek? Farz edelim federasyon, özerklik gibi çözümler... Türkiye'de de eğer sorunun çözümü oradan geçiyorsa siyasi bir karardan geçiyorsa ne yapacağız? Maalesef Türkiye'de işte bu milliyetçilik ve devletçilik kavramı içinde müthiş bir hamaset var ve orada akıl pek rol almıyor.

Bizim mahalleye gelirken milliyetçiler bu duygusallıklarını getirmişlerdir.

"Ardımda Kalan"da geçmiş beyanlarım var. 2002'de yazmışım, çözüm olmadığından dolayı biz bugün buradayız.

Türkiye'deki bütün sorunların temelinde bu Kürt Sorunu yatıyor. Biz bunu çözmedikçe ne siyasi istikrara kavuşabiliriz, ne ekonomik istikrara kavuşabiliriz, ne dış komşularımızla barış içinde yaşayabiliriz.

IHSAN ARSLAN / AKLIMDA KALAN

1990'larda Mazlum-Der için boşaltılan köyleri gezerken

DOLMABAĞÇE'YE GİDERKEN BU ÖNGÖRÜLMEMİŞ MİYDİ

Şartlar bizi zorladı, bir yokuşu tırmanmaya zorladı. Tırmandık ama tepeye çıktığımızda neyin olacağını pek görmüş olmak istemedik. Fark edince de caydık bence.

Bana sorarsanız bizim o idealist dönemlerimizden kalma, sorunu kökünden çözme niyetimiz vardı. Cumhurbaşkanımızın ağzından ben o dönem şunu duymuşumdur: **Jandarma ayrı, belediye başkanı ayrı, vali ayrı. Üçlü bir yönetim, halk kendi valisini seçse sorumluluk da ona ait olur, beğenmediğini bir sonraki seçimde gönderir, Ankara'yı suçlamaz. Yerelden yönetime bir yol vermek niyeti vardı, o devam etseydi sorun çözülebilirdi bence.** Ne zaman olsa böyle bir anlayıştan ve böyle bir çözümden geçeceğini düşünüyorum ben.

AKP'nin kuruluş sürecinde de aktif rol aldınız, Erdoğan bazı görüşmelerini sizin evinizde yapıyordu, kitapta anlattığınıza göre. Bu sistem ya da daha özerk yerel yönetimler konusu bu görüşmeler sırasında, sadece niyet beyanı olarak mı yer aldı yoksa gerçek anlamda ele alınmış mıydı?

Ciddi ciddi konuşulmadı. Tayyip Bey'in "Kefenimizi giydik" derken neye mal olursa olsun biz bunlara göğüs gereceğiz, temel sorunları mutlaka çözeceğiz iddiası vardı. O çerçevede... Bazı şeyler hemen ifade edilmez, tedbirler alınır, hazırlanır, daha sonra gündeme getirilir.

Tayyip Bey bu konuda çok başarılıydı. Attığımız bütün adımlar, toplumun bütün kesimlerini, ne tür çözüm olursa olsun çözüme razı etmişti. Ben çok ümitliydim o günler. En muhalif ulusalcısı ve milliyetçisi, liberali, aydını, hepsi artık bu sorunun çözümlenmesine, ne tür taviz verilmesi gerekiyorsa o tavizleri vermeye bile razı olmuştu. Toplum hazırlanmıştı. Keşke devam etseydi.

Ama işte iktidar insana zamanla, iktidar, servet ve çok şey bilmek insana yanlış da yaptırabiliyor. Derler ya, güçlü bir iktidar olduğunuz zaman daha çok hata yapma ihtimaliniz artıyor. Doğrularla muhatap olmada onları alma kabiliyeti azalıyor. Her şeyi biliyorsa o zaman kimden neyi alacak ki? Bilgi de güç de para da insanı şımartabiliyor. Bizi bir dönem iktidar şımarttı desem...

Arslan, 2002-2011 yılları arasında AKP Diyarbakır milletvekili olarak TBMM'ye girdi

2014'te verdiğiniz bir röportajda "Hiçbirimizin Tayyip Bey'e küsme hakkımız yok çünkü lider olsak hiçbirimizin yapamayacağı şeyleri yaptı" demiştiniz. Bugün hâlâ böyle düşünüyor musunuz?

O vazgeçti, uygulamalarından vazgeçti. İddiasından vazgeçti. Böyle bir sorun yok diyor. Bugünlerde gerçi tekrar gündeme gelebilir ama...

Ben HDP'lilerden bazı arkadaşlarımızın Tayyip Bey bizim AK Parti grubunda konuşurken ağladığını biliyorum. Çünkü Tayyip Bey samimiyetle çok sağlam adımlar atıyordu ve çok güzel bir gelecek vaat ediyordu.

Bu ağladığını söylediğiniz isimler sonraki süreçte cezaevine girdi. Kürt meselesiyle ilgili bu kadar yoğun konuşurken, hızlı bir şekilde geriye gidildi, bu konu yine güvenlik meselesine dönüştü. PKK'yı bitirme üzerine bir politika yürütülüyor tamamen. Bu hak taleplerini, sorunları artık neden duymuyoruz?

Yine sorunu doğru tanımlayamamaktan kaynaklanıyor. Sadece bir terör sorunuysa, evet terörle, şiddetle mücadele edilir. Ama karşımızdaki olay terörden ibaret değil. Yani ülkede altı milyon aktif, nüfusa bakarsanız 20 milyonu buluyor, HDP'ye destek veren, antidemokratik uygulamalara rağmen o kesimde direnen bir nüfusumuz var. Bu 20 milyonun tamamı terörist olamaz.

Konuyu siyaseten çözemediğiniz zaman şiddet uygulayarak geriletmeye çalışırsınız.

Doğru, sağlıklı bir zeminde değiliz maalesef. AK Parti olarak daha sonra kendi topraklarımızı bombalayacak şey değiliz diye bunu eleştiriyorduk. Ama şimdi sabah akşam yine kendi dağlarımızı bombalıyoruz.

Böyle bir ortamda rahat yaşayabilir misiniz? Bunları düşünmek, ifade etmek zor.

Ihsan Arslan, kitabında Mazlum-Der'in kuruluşu, köy yakmalara dair hazırladıkları büyük ses getiren ilk raporlarını ve çalışmalarına dair detayları da anlatırken, nasıl demokrasi karşıtı İslamcı çizgiden insan hakları savunuculuğuna döndüğünü de anlatıyor:

"Mazlumder'deki faaliyet sırasında Kürt sorunuyla yakından ilgilendik. Bizim İslami mahalle konuya çok yabancıydı. İlgilenince baktık ki Kürtler sık sık mazlum oluyor. Benim çevremdeki arkadaşların bir kısmıyla insan hakları kavramına duyarlı hale geldik."

TARİH O KAYYUM ATAMALARINI NOT EDECEK

Son yerel seçimler sonrası HDP'li belediyelerin neredeyse tümünde seçilenler görevden alındı, tutuklandı, kayyumlar atandı. Bu belediye başkanlarından birisi bir zamanlar kurucusu olduğunuz Mazlum-Der'de çalışmış biriydi. AKP'nin seçimle alabileceğine inandığı ama alamadığı belediyeleri kayyumla yönetmeye mi çalıştı?

Beğen veya beğenme, halk iradesi kutsaldır diyoruz biz, halk onları seçti. Buna saygılı olunması gerekiyordu bence. Yolsuzluk, haksızlık, terörle direkt iletişim, yardımlaşma her neyse bunlar olsa, hak hukuk var, yargı ve emniyet var, gereken müdahale yapılır. Ama halkın oyunu yok sayarak kayyum atıyorsanız ben bunu doğru bulmuyorum. Tarih de bunu not edecek.

AKP 2009 ve 2013'te iki kez süreç yürüttü. İlki biraz daha yabancı ülkelerin kontrolünde oldu, ikincisi daha yerli bir süreçti. Hangi ülkeler müdahil oldu bu süreçte?

Eğer biz kendi içimizde bu sorunu çözemezsek dışarıdan büyük devletler müdahale ederler. PKK'nın ve örgütün bu manada bizim dönemimizde bazı yanlışlarımızdan dolayı çok fazla uluslararası boyut kazandığını, çok fazla büyük ülkelerin istihbarat ve siyasi kadrolarının bütününe girdiğini söylüyorum. Keşke bu noktaya gelmeseydi, biz kendi mahallemizde bu

konuyu çözebilirdik. Ama şimdi dış devletlerin müdahalesi zorunlu hale geldi.

Eğer biz beraber yaşamayı beceremezsek biz kendimizi bölmüş olacağız. Devletlerle her konuştuğumuzda destek vermeleri, istihbarat vermeleri konusunda yalvarırdık. Bunun için de bir sürü fedakarlığa hazırдық. Diğer ülkelere verdiğimiz tavizin onda birini, o rüşvetin bir kısmını kendi vatandaşlarımıza verseydik sorunu çözerdik burada. Onlara gerek kalmazdı.

Çözüm sürecinin dağılmasında Suriye'de başlayan kriz de etkili oldu. Sizce buna rağmen devam ettirilebilir miydi? Kitapta dediğiniz gibi eğer Türk devletinin korku refleksleri olmasaydı, başka bir yol izlenebilir miydi Suriye'de?

Bizim Kürt meselesi diye bir meselemiz olmasa, adına güvenlik koridoru dediğimiz işte Kürtlerden oluşacak bir siyasi yapıdan endişemiz olmasaydı bizim Suriye politikamız bu olur muydu? Hayır, olmazdı. Suriye'de bugün izlediğimiz politikanın temelinde bizim Kürt sorunumuz yatıyor. Onu çözdüğünüz zaman biz Suriye'yi bir günde çözeriz. Koridora filan gerek kalmaz.

O dönem bir fırsat mı kaçı sizce? Kobani IŞİD tarafından üç taraftan kuşatılmıştı, bunun dışında sadece Türkiye ile sınırı vardı.

Evet, makas orada açıldı. Salih Müslim Türkiye'ye geldiği günlerde Türkiye orayı sahiplenebilirdi. Onlar da buna müsaaitti. Biz oradaki potansiyelin PKK ile ilintisini fark ettiğimiz zaman irkildik. Halbuki onu sınırlayabilirdik, bizimle işbirliği yapmalarını temin edebilirdik. Esad'a karşı savaşan örgütleri nasıl destekleyip silahlandırıp eğittik; Kürtleri de Türkiye ile hareket eden bir güç haline getirebilirdik.

Nüfusu benden az, devlet yapısı yok, silahı yok, 3-5 milyon Kürtten mi korkacağım Türkiye olarak? Türkiye büyük bir ülke, hesabı buna göre yapmamamız gerekiyor. Ama Kürt olunca durum değişiyor. Kürt kelimesini hangi cümleye koysanız gerçeğin dışında bir yere varırsınız.

Biz oradaki Kürtleri yanımızda görebilirdik, destek verebilirdik. Onun için vereceğimiz emek, zahmet ve bedel, bugünkünden çok daha az olurdu. Şu anda biz oraya bana göre tırnak içinde bataktayız diyebilirim. Çünkü biz bir şeyi göremedik. Orta Doğu'da Kürtlerin varlığı asla inkar edilemeyecek bir boyuttadır.

Suriye'yi iyi yönetebilseydik, Esad bize "ağabey" diyordu. Bizim mahallemiz gibiydi. Yüzyıldır bir demokrasi olamadık, adamdan bir sene içinde demokratikleşmesini istedik. Ona muhalif olan radikal İslamcı grupların bir anda çevreden merkeze gelip oturmasını, Esad'ın buradan gitmesini bekledik. Bu işin tabiatına uygun değil.

Bu noktadan sonra Kürt Sorunu'nda tekrar güvenin sağlanması, yeniden bir adım atılması mümkün mü?

Bundan sonra illa adımlar atılmak zorunda, atılacak her adım bize daha pahalıya mal olacak. Çaresi yok.

Güvenin sağlanması biraz zor. Biz onu yıktık çünkü yapamayacağımız çok şeyi söylemeye alıştık. Ümit verdik, yerine getirmedi. Bir zamanlar Tayyip Bey'in bu sorunu çözebileceği ümitler varken şimdi artık bu ümitler yok. Çünkü biz de şiddetle sorunu çözmeye kalkıştık.

Hak ihlalleri ve hukuk dışı uygulamalar halkın tepkisini, bilinci artırıyor. Kürtlük bilinci ve siyasi hak talepleri geçmişte olmadığı kadar güçlüdür şu anda.

Kürtler adalet istiyor, basit bir şey. Kürtlerin ne istediğini Ankara bir türlü anlamıyor ya da biliyor ama izliyor. Çünkü evet bunlar bunu istiyor deseler cevap vermeleri gerekiyor.

AK Parti'nin kuruluşunda Avrupalı değerler vardı, evrensel yargı sisteminin devreye girmesi...

15 Temmuz kimyamızı bozdu bizim.

Yani o zamana kadar samimi miydi bu taleplerinde? Siyasal İslam'ın geldiği nokta açısından soruyorum, bu vaatlerde samimi miydi yoksa ihtiyaç kalmaması halinde geri tepilebilecek geçici sözler miydi sizce?

Kesinlikle biz Türkiye'yi yönetmeye taliptik. Bütün insanları adalet üzerinden yönetmeye taliptik. Alevi, Roman, Kürt kardeşlerimizin, Müslüman dindar vatandaşlarımızın sorunlarını çözmeye niyet etmiş ve bunun için adım atmış bir kadroyduk.

İlk aşamada askeri vesayet vardı, adım atamıyorduk. Ne zaman ki ciddi bir mücadeleyle askeri vesayeti ortadan kaldırdık, orada yılanı sarıldık. İşbirliği yaptık.

Tahmin etmediğimizden fazla onlar işin içine girdi. Hatta onlar lokomotif oldu, biz arkada icraatta bulunduk. Sonra FETÖ'nün vesayeti gündeme gelmeye başladı. Biz bunu fark ettiğimizde irkildik. Ondan sonra da tabii kıyamet koptu. O güne kadar hukuk içinde kalmaya azami dikkat gösteriyorken 15 Temmuz'dan sonra doğrusu panikledik ve olayın vahameti karşısında ancak yargıyı kullanarak başarılı olabileceğimiz kanaatine vardık.

Onların yargıyı kullanırken kullandığı bütün taktikleri, araçları, biz kullanmaya başladık, can havliyle.

Peki bu fark ettik, bunlar lokomotif olmuş dediğiniz an ne zamandı?

Her konuya müdahaleleri söz konusuydu. Ne zaman ki onların bazı taleplerine hayır demeye başladık, onlar sertleşmeye başladılar. Kabullenemediler. Bazı olaylar oluyordu ama somut olarak dersanelerin kapatılması asıl kopuşu getirdi.

Eğitim sistemini reforme etme adına ve vesayetini geriletme adına müdahale ettiğimizde çok sert tepki verdiler. Ben o dönemde bazı arabuluculuklarda bulundum ama çözülemedi ve gittikçe kavga büyüdü.

İhsan Arslan, kitabında 15 Temmuz günü MİT'e ihbar geldiğinde, "neredeyse çocukluğu bildiği" Hakan Fidan'ın odasında olduğunu anlatıyor:

"Bana dedi ki, 'bir ihbar geldi. Her gün böyle ihbarlar oluyor. Hangisi doğru, hangisi yanlış kestirmek zor.' Sonra telefona Genelkurmay İkinci Başkanı'ni bağladılar. Duydum ben o konuşmayı. 'Bir şey var, beni alacaklarmış bu gece' dedi. Hakan Bey biraz rahatsızdı, ama telaşlanmamıştı. Saat de beş olmuştu. Koşturmaca devam ediyordu, uzatmadan kurumdan ayrıldım. Sonradan yaptığım değerlendirmeye göre, Genelkurmayla telefonu bağlayan özel kalemi darbecilerden olunca, darbeciler olayın duyulduğunu düşünüp darbe saatini erkene almış olmalıdır."

Bugün yeni bir ivmelenme var gibi hükümet tarafında. Yargı reformundan bahsediliyor, yatırımcının güven duyacağı bir

hukuk sisteminden bahsediliyor. Bu dönemde MHP ile koalisyon yapılan bir ortamda, daha milliyetçi ve sağ söylemin benimsendiği bir ortamda bir yere varılabilir mi?

Bugün eğer bir hukuk lazım diyor isek, ekonomide reform lazım yapmamız lazım diyorsak, zımnem bugüne kadarki politikalarımızda sıkıntı olduğunu kabul ediyoruz demektir. Bu bir itiraftır. Hata yapan birilerinin bu hatayı düzeltip doğru olanı yapmaya çalışması zor oluyor biraz.

İflasına sebep olduğun şirketin iflastan kurtarıp kara geçirmek herkese nasip olmuyor. Çünkü onun kararları sonucu, onun hataları sonucu şirket iflas etmiş. Zaten bilseydi, doğrusunu yapmak isteseydi iflas etmezdi.

Bizim buraya gelelim. İyi şeyler duymak istiyoruz. Halk olarak yorulduk. Eksiklerin telafi edilmesi, doğru şeylerin yapılması lazım diyor. Ama güven sorunu var. Medyamız biraz suskun, keşke bu kadar olmasaydı.

Herkes şu an ekranlarda şunu söylüyor: Söze değil icraata bakmak lazım. Ben de onlara katılıyorum. Tabii ki yargı işleyişi sıkıntıda. Bu başkanlık sisteminin incelenmesi, masaya yatırılması gerekiyor. Geçmişte adem-i merkeziyetçi sistemi savunuyorken geldiğimiz noktada yüzde yüz merkeziyetçi bir sistemle karşılaştık. Bir tek kişinin iradesine bağlanmış bir sistem, bir işleyiş. Bundan sıkıntılar doğacağını bazılarımız kestiremedik herhalde. Tek sesli olursa bir şeyler daha çabuk halledilir dedik herhalde.

Baktık ki kurumsal yapıdan uzaklaştıkça, kişinin tek başına verdiği kararlarda hata yapma ihtimali daha fazla oluyor. Bence bazılarımızı kabul etmiyoruz ama güçler ayrılığı diye bir şey kalmadı ülkede. Meclisin, yargının denetleme gücü ortadan kaldırılınca her şey bir tek insanın iki dudağı arasında sıkışmış oldu. Bu çok vahim bir durum.

Diyarbakır'da İhsan Arslan'ın yaptırdığı caminin açılışında

Amerika'da, Avrupa'da otokrat liderler arasında sayılıyor Cumhurbaşkanı, saydığınız sebeplerle. Bunun geri dönüşü mümkün mü? Aynı zamanda Kürt sorunu konusu da yeniden gündeme gelebilir demiştiniz. Bu konularda öngörünüz nedir?

Bu bir süreçtir. Liderlere bağlı değildir. Vatandaşın talep ve desteğı sonucu da oluyor bu, durup dururken olmuyor seçimle oluyor bunlar. Ama bunun uzun süre devam etmesi beklenemez bana göre. Bence bu bir dönemdir, bu geçer. Geçtikten sonra Türkiye'de parlamenter sisteme geçişin ben çok uzak olmadığını düşünüyorum.

Tayyip Bey'in şahsında müthiş bir enerji, kabiliyet, karizma var. Hataları bir kenara bırakıyorum. Ama şimdi Tayyip Bey'in uhdesindeki bu kadar sınırsız yetkileri onun gibi kullanabilecek ben ikinci bir adam görmüyorum. Bu kabiliyetleri daha düşük olan gelecek liderlerin bu işi götüremeyeceklerinden hareketle, muhalefette de bu çok seslendiriliyor. Başkanlık sisteminin bizde iyi sonuçlar vermediğı kabul ediliyor, ben de katılıyorum.

AKP'nin yönetici kadrosuyla hâlâ yakın ilişkileriniz varsa bu kaygılarınızı paylaşıyor musunuz? Oğlunuz da milletvekili. Size bu konuda bir görev verilse yeniden rol almak ister misiniz?

Ben basit tedbirlerle yola devam edilemeyeceğini düşünüyorum. Çok ciddi radikal kararlar alınması gerekiyor ve bu zordur. Uzun zamandır bu şekilde yönetimi tercih etmiş, kadroları buna göre yönlendirmiş bir iradenin kısa bir zamanda bütün bu kararlarını geri çekmesi kolay değil.

Şimdiye kadar mahkemelere, ekonomiye, medyaya müdahale etmişizdir. Bir gün sabah kalkıp "Medya, siz istediğiniz gibi yazın," ondan sonra hakimlere "Kaçmıyorsa tutuklamayın kardeşim zaten cezaevlerinde yer yok" diyemiyorsunuz.

Bu bakımdan çok zor görüyorum.

Burada soru şu: Acaba gerçekten yapılanların yanlış olduğu ve ciddi adımların atılması gerektiğine fikren kabul edilip

inanılıyor mu ve düzgün şeyler yapmak gereğine inanılıyor mu? Yoksa dışarıdan gelen şikayetler karşısında "Tamam anladık, durduracağız bu yanlışları" mı deniyor? Ben tam bilmiyorum. Siyasi kulislere uzağım açıkçası. Zaten 2011'den sonra siyaseten kendimi emekliye ayırdığımı söyleyebilirim. Siyaseti Mücahit yapıyor. Ben bazı tespit ve tavsiyelerin iletilmesinde yarar görebilseydim aktarırdım. Biraz aramıza mesafe girdi doğrusu. Artık bir insan her şeyin doğrusunu ben biliyorum dediğinde, çevresindekilerin ona bir şey söyleme, bir tavsiyede bulunma şansı kalmıyor.

Başlangıçta bu tür bir diyalogumuz vardı. Ben 2007'de bir gün röportajımda Abdullah Öcalan'ı yok sayamayız demiştim. Tayyip Bey'le görüştüğümüzde bana hiç kızmadı ama "Bizim görüşmediğimizi nereden biliyorsun?" dedi. Haklıydı. Benim istihbari bilgim yoktu. Onunki doğrudu, benimki yanlıştı.

Böyle bir iki olay olunca o zaman diyorsunuz ki Müslümanlıksa senin kadar Müslüman, güç desen her türlü güç var, akıllıysa senden akıllı. O zaman "Allah selamet versin" deyip vazgeçiyorsun.

O bakımdan şu an diyalogumuz zayıf.

Tüm bu konuşuklarımız ışığında Berat Albayrak'ın istifasına nasıl bakıyorsunuz?

İslam tarihinde meşhur dört halifemiz var. İslam'ın en güzel uygulandığı dönem olarak bakıyor Ehli Sünnet. Ve Hazreti Osman halife olarak Hazreti Muhammed'in kızını da almış, böyle bir boyutu da var. Buna rağmen onun akrabalarını idareye almasını eleştiririz.

1500 yıl üzerinden geçtiği halde akrabalarına iktidarda görevler vermesini, ehliyet ve liyakat yerine akrabalık bağına ön çikarmasını eleştiririz biz. Dolayısıyla ben bugün de yarın da iktidara gelen liderlerin aile bireylerini iktidara ortak etmelerini doğru bulmuyorum.

Bu yanlış adımın sonucudur bugün gelinen nokta. Keşke bu görev verilmeseydi.

Halkımızın, ülkemizin kaderiyle onun kaderi özdeşleşti. Onun başarıları hepimizi etkiliyor, doğru kararlardan hepimiz nimetleniyoruz, yanlış kararlardan da hepimiz zarar görüyoruz."

Odatv.com

İLANDIR

FETÖ darbesinin öyküsünü bir de bu kitaplardan okuyun

İLKER BAŞBUĞ "KAHRAMAN" HAINLER HAYALET İMAM 15 TEMMUZ GERÇEKLERİ MERDAN YANARDAĞ DARBE İÇİNDE ÇARBE ME TAZ CANER TAŞPINAR DAMAT

www.odatv.com

www.oda kitap.com

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

